

“ मीठे बच्चे – बाबाको श्रीमत्तमा चलेर आफ्नो शृङ्गार गर , परचिन्तनद्वारा आफ्नो शृङ्गार नबिगार , समय व्यर्थ नगर। ”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू बाबा भन्दा पनि ठूलो जादूगर हौं- कसरी?

उत्तर:- यहाँ बसी-बसी तिमी यी लक्ष्मी-नारायण जस्तै आफ्नो शृङ्गार गरिरहेका छौ। यहाँ बसेर आफूले आफैलाई परिवर्तन गरिरहेका छौ, यो पनि जादूगरी हो। केवल बाबालाई याद गरेमा तिम्रो शृङ्गार हुन्छ। कुनै हात पाउ चलाउने पनि कुरा होइन, केवल विचारको कुरा हो। योगद्वारा तिमी स्वच्छ र शोभायमान बन्छौ। तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै कञ्चन बन्छ, यो पनि कमाल हो नि।

ओम् शान्ति। रुहानी जादूगर बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई, जो बाबा भन्दा पनि तीक्ष्ण जादूगर हुन्, उनीहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- तिमी यहाँ के गरिरहेका छौ? यहाँ बस्दा कुनै हलचल छैन। बाबा अथवा साजनले सजनीहरूलाई युक्ति बताइरहनु भएको छ। साजन भन्नुहुन्छ- तिमी यहाँ बसेर के गर्छौ? आफूलाई तिमी यी लक्ष्मी-नारायण जस्तै शृङ्गार गरिरहेका छौ? कसैले सम्झन्छ र? तिमीहरू यहाँ सबै बसेका छौ फेरि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार त छौ नै। बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो शृङ्गारिएको बन्नु छ। तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य नै हो भविष्य अमरपुरीको लागि। यहाँ बसेर तिमीहरू के गरिरहेका छौ? स्वर्गको शृङ्गारको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। यसलाई के भन्ने? यहाँ बसेर आफूलाई परिवर्तन गरिरहेका छौ। उठ्दा, बस्दा, हिंड्दा बाबाले एक मनमनाभवको चाबी दिनुभएको छ। यो भन्दा अरू कुनै पनि फाल्नु कुरा सुनेर, सुनाएर समय खेर नफाल। तिमीहरू आफ्नै शृङ्गारमा लागि राख। अर्कोले गरोस् कि नगरोस् तिम्रो के जान्छ! तिमी आफ्नो पुरुषार्थमा बस। कति बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। कुनै नयाँले सुन्यो भने अवश्य आश्चर्य मान्छ। तिमीहरूमा कोही त आफ्नो शृङ्गार गरिरहेका छन्, कसैले त अझै बिगारिरहेका छन्। परचिन्तन आदिमा समय बर्बाद गरिरहन्छन्। बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ केवल आफूलाई हेर- म के गरिरहेको छु? धेरै सानो युक्ति बताएको छ, केवल एक शब्द छ- मनमनाभव। तिमी यहाँ बसेका छौ तर बुद्धिमा छ- सारा सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ। अहिले हामी फेरि विश्वको शृङ्गार गरिरहेका छौ। तिमी कति पद्मा-पद्म भाग्यशाली छौ। यहाँ बसी-बसी तिमीहरू कति कार्य गर्छौ। कुनै हात पाउ त चलाउने कुरा नै छैन। केवल विचारको कुरा हो। तिमीले भन्छौ- हामी यहाँ बसेर उच्च भन्दा उच्च विश्वको शृङ्गार गरिरहेका छौ। मनमनाभवको मन्त्र कति श्रेष्ठ छ। यस योगद्वारा नै तिम्रो पाप भस्म हुँदै जान्छ र तिमी सफा बन्दै-बन्दै फेरि कति शोभायमान हुन्छौ। अहिले आत्मा पतित छ त्यसैले शरीरको पनि हालत हेर के भएको छ। अहिले तिम्रो आत्मा अझै काया कञ्चन बन्छ। यो कमाल हो नि। त्यसैले आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ। दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ। बाबाले सबैलाई एउटै मार्ग बताउनु हुन्छ- अल्फ, बे। केवल अल्फको कुरा हो। बाबालाई याद गर्दै रह्यौ भने तिम्रो शृङ्गार सारा बदलिने छ।

बाबा भन्दा पनि ठूला जादूगर हौं। तिमीलाई युक्ति बताउनु हुन्छ- यसो-यसो गर्नाले तिम्रो शृङ्गार बन्छ। आफ्नो शृङ्गार नगर्नाले तिमी व्यर्थमा आफूलाई नोक्सान पुर्याउँछौ। यति त सम्झन्छौ, हामी भक्तिमार्गमा के के गर्छौं। सारा शृङ्गार नै बिगारेर के बनेका छौ! अब एकै शब्दद्वारा, बाबाको यादद्वारा तिम्रो शृङ्गार हुन्छ। बच्चाहरूलाई कति राम्रोसँग सम्झाएर फ्रेस गर्नुहुन्छ। यहाँ बसेर तिमीहरू के गर्छौ? यादको यात्रामा बसेका छौ। यदि कसैको ख्याल अरू-अरुतिर जान्छ भने शृङ्गार कहाँ हुन्छ र! तिमीहरू सिँगारिएका छौ, फेरि अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ। बाबा आउनु हुन्छ नै शृङ्गार गर्न। कमाले शिवबाबा हजुरको, हजुरले हाम्रो कति शृङ्गार गर्नुहुन्छ। उठ्दा, बस्दा, हिंड्दा हामीले आफ्नो शृङ्गार गर्नु छ। कोही त आफ्नो शृङ्गार गरेर फेरि अरूको पनि गर्छन्। कोही त आफ्नो पनि शृङ्गार गर्दैनन् भने अरूको पनि शृङ्गार बिगारिरहन्छन्। फाल्नु कुरा सुनाएर उनीहरूको अवस्थालाई पनि तल गिराइदिन्छन्। स्वयं पनि शृङ्गारबाट वञ्चित हुन्छन् भने अरूलाई पनि वञ्चित गराइदिन्छन्। त्यसैले राम्रोसँग सोच-विचार गर- बाबा कसरी-कसरी युक्ति बताउनु हुन्छ। भक्तिमार्गको शास्त्र पढ्नाले यी युक्तिहरू आउँदैनन्। शास्त्र त हुन् भक्तिमार्गका। तिमीलाई भन्छन्- तपाईंहरूले किन शास्त्रलाई मान्नुहुन्न? भन, हामी त सबै मान्छौं। आधाकल्प भक्ति गरेका हौं। शास्त्र पढ्छौं भने कसले मान्दैन। रात र दिन

हुन्छन् भने अवश्य दुवैलाई मानिन्छ नि। यो हो बेहदको दिन र रात।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू! तिमीहरू आफ्नो शृङ्गार गर। समय खेर नफाल। समय धेरै कम छ। तिमी धेरै विशाल बुद्धि चाहिन्छ। आपसमा धेरै प्रेम हुनुपर्छ। समय व्यर्थ गर्नु हुँदैन किनकि तिमी समय त धेरै महत्त्वपूर्ण छ। तिमी कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छौ। यो सबै त्यतिकै कहाँ सुनिरहेका छौ र! कुनै कथा कहाँ हो र! बाबाले शब्द नै एउटा सुनाउनु हुन्छ। ठूला-बडा मानिसले धेरै कुरा कहाँ गर्छन् र! बाबा त सेकेन्डमा जीवनमुक्तिको मार्ग बताउनु हुन्छ। उनीहरू हुन् नै उच्च शृङ्गारवाला, तब त उनीहरूका चित्र छन् जसलाई धेरै पुजिरहन्छन्। जति ठूलो मानिस हुन्छ, त्यति ठूलो मन्दिर बनाउने छ, भव्य शृङ्गार गर्नेछ। पहिला त देवताको चित्रमा हीराको हार लगाइदिन्थे। बाबालाई त अनुभव छ नि। बाबाले स्वयं हीराको हार बनाएका थिए लक्ष्मी-नारायणको लागि। वास्तवमा उनले जस्तो सुन्दर त कसैले बनाउन सक्दैन। अहिले तिमी बनाइरहेका छौ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! समय व्यर्थ न आफ्नो गर, न अरूको गर। बाबाले युक्ति धेरै सहज बताउनु हुन्छ। मलाई याद गर्यौ भने पाप मेटिएर जान्छ। याद विना यति शृङ्गार हुन सक्दैन। तिमी यस्तो बन्नेवाला हो नि। दैवी स्वभाव धारण गर्नु छ। यसमा बोल्ने पनि आवश्यकता छैन। तर पत्थरबुद्धि हुने भएकाले सबै सम्झाउनु पर्छ। एक सेकेन्डको कुरा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू! तिमीले आफ्नो बाबालाई भुलेका हुनाले कति शृङ्गार बिगारिदिएका छौ। बाबा त भन्नुहुन्छ— हिँड्दा डुल्दा शृङ्गार गरिराख। तर माया पनि कम छैन। कसै-कसैले लेख्छन्— बाबा, हजुरको मायाले धेरै हेराइन गर्छ। हरे मेरो माया कहाँ हो, यो त खेल हो नि! म त तिमीहरूलाई मायाबाट छुटाउनेवाला हुँ। मेरी माया फेरि कहाँबाट। अहिले पुरै यसैको राज्य छ। जसरी यस रात र दिनमा फरक हुन सक्दैन। यो फेरि हो बेहदको रात र दिन। यसमा एक सेकेन्डको फरक हुन सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरू नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार यस्तो शृङ्गार गरिरहेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— चक्रवर्ती राजा बन्नको लागि चक्र फिराइराख। ठीक छ, गृहस्थ व्यवहारमा बस, यसमा सारा बुद्धिले काम लिनु छ। आत्मामा नै मन-बुद्धि छ। यहाँ तिमीलाई बाहिरको गोरख धन्धा केही पनि छैन। यहाँ आउँछौ नै तिमीहरू आफूलाई शृङ्गार गर्न, रिफ्रेस हुन। पढाउन त बाबाले सबैलाई एकै जस्तो पढाउनु हुन्छ। यहाँ बाबाको पासमा आउँछन् नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू सम्मुखमा सुन्न, फेरि घरमा गएपछि जे-जति सुनेका छौ त्यो बाहिर निस्कन्छ। यहाँबाट बाहिर निस्कदा नै झोली छाँट्छन्। जो सुनियो त्यसमा मनन-चिन्तन गर्दैनन्। तिमी लागि त यहाँ एकान्तको ठाउँ धेरै छ। बाहिर त उडुस घुमिरहन्छन्। एक-अर्काको खुन बगाइरहन्छन्, पिइरहन्छन्।

त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ— यो तिमी समय धेरै महत्त्वपूर्ण छ, यसलाई तिमीहरू व्यर्थ नगर। आफूलाई शृङ्गार गर्न धेरै युक्तिहरू मिलेका छन्। म सबैको उद्धार गर्न आउँछु। म आएको छु तिमीहरूलाई विश्वको बादशाह दिन। त्यसैले अब मलाई याद गर, समय बर्बाद नगर। काम-काज गर्दा-गर्दै पनि बाबालाई याद गरिराख। यति धेरै सबै आत्माहरू प्रियतमा हुन् एक परमपिता परमात्मा प्रियतमका। ती सबै जिस्मानी कथा आदि त तिमीहरूले धेरै सुनेका छौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— ती सबैलाई भुल्दै जाऊ। भक्तिमार्गमा तिमीले मलाई याद गर्यौ र प्रतिज्ञा पनि गरेका छौ, म हजुरको नै बन्छु। धेरै भन्दा धेरै प्रियतमाहरूका एकै प्रियतम हुनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा भन्छन्— ब्रह्ममा लीन हुन्छु, यो सबै हो फाल्नु कुरा। कसैले पनि मोक्ष पाउन सक्दैन। यो त अनादि ड्रामा हो, यी सबै कलाकारहरू हुन्, यसमा थोरै पनि फरक हुन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— केवल एक अल्फलाई याद गर्यौ भने तिमी यो शृङ्गार हुन्छ। अहिले तिमीहरू यस्तो बनिरहेका छौ। स्मृतिमा आउँछ— अनेक पटक हामीले यो शृङ्गार गरेका हौं। कल्प-कल्प बाबा हजुर आउनु हुन्छ, म हजुरबाट नै सुन्छु। कति गहन कुरा छन्। बाबाले युक्ति धेरै राम्रो बताउनु भएको छ। अर्पण होऊ, यस्तो बाबामा। प्रियतमा-प्रियतम पनि सबै एकनास हुँदैनन्। उहाँ त सबै आत्माहरूको एकै बाबा प्रियतम हुनुहुन्छ। दैहिक कुनै कुरा होइन। तर तिमीहरूलाई संगमयुगमा नै बाबाबाट यस्तो युक्ति मिल्छ। तिमी जहाँ गए पनि खाऊ-पिऊ, घुम फिरे, नोकरी गर, आफ्नो शृङ्गार गरिराख। आत्माहरू सबै एक प्रियतमका प्रियतमा हुन्। उहाँलाई नै याद गरिराख। कोही-कोही बच्चाहरू भन्छन्— म त २४ घण्टा याद गरिरहन्छु। तर सदैव त कसैले गर्न सक्दैन। धेरैमा धेरै दुई अढाई घण्टासम्म। धेरै यदि लेख्यौ भने बाबा मान्नुहुन्न। अरूलाई स्मृति दिलाउँदैनौ भने कसरी सम्झिने तिमी याद गर्छौ भनेर? के कुनै मुश्किल छ र? यसमा कुनै खर्च छ? केही पनि छैन। बाबाको याद गरिरह्यौ भने तिमी पाप काटिन्छ। दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ। पतित कोही शान्तिधाम वा सुखधाममा जान सक्दैन। बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्झ। ८४ जन्मको पार्ट अब पूरा हुन्छ। यो पुरानो चोला छोड्नु छ। ड्रामालाई हेरेर कस्तो बनेको छ। तिमीलाई थाहा

छ- नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। दुनियाँमा त कसैले केही पनि बुझ्दैनन्। हरेकले आफैँसँग सोध्नु- म बाबाको मत अनुसार चल्छु? चल्ने भए त शृङ्गार पनि राम्रो हुनु पर्ने हो। एक अर्कोलाई उल्टा कुरा सुनाएर अथवा सुनेर आफ्नो शृङ्गार पनि बिगारिदिन्छन् भने अरूको पनि बिगारिदिन्छन्। हामी यस्तो शृङ्गारधारी कसरी बन्ने- बच्चाहरूलाई त यसै धुनमा लागि रहनु छ। बाँकी जे छ त्यो ठीक छ। केवल पेटको लागि रोटी आरामसँग मिलाउ। वास्तवमा पेटले धेरै खाँदैन। हुन त तिमी संन्यासी हो तर राजयोगी हो। न धेरै उच्च, न धेरै नीच। खान त खाऊ तर धेरै आदत नबनोस्। यही एक अर्कोलाई याद दिलाऊ- शिवबाबाको याद छ? विश्वको बादशाहीको शृङ्गार याद छ? विचार गर- यहाँ बसी-बसी तिम्रो कति कमाई छ! यस कमाईद्वारा अपार सुख मिल्नु छ, केवल यादको यात्रा भन्दा अरु कुनै मेहनत छैन। भक्तिमार्गमा मनुष्य कति धक्का खान्छन्। अहिले बाबा आउनु भएको छ शृङ्गार गर्ने। त्यसैले आफ्नो राम्रो ख्याल गर। नभुल। मायाले भुलाइदिन्छ फेरि समय धेरै व्यर्थ गर्छौं। तिम्रो त यो धेरै बहुमूल्य समय हो। पढाइको मेहनतबाट मनुष्य केबाट के बन्छन्। बाबा तिम्रीहरूलाई अरु कुनै मेहनत दिनुहुन्न। केवल भन्नुहुन्छ, मलाई याद गर। कुनै पनि किताब आदि पढ्नु आवश्यकता छैन। बाबाले कुनै किताब लिनुहुन्छ र? बाबा भन्नुहुन्छ- म आएर यस प्रजापिता ब्रह्माद्वारा आफ्नो बनाउँछु। प्रजापिता हुन् नि। अब यति धेरै कोख वंशावली प्रजा कसरी हुने? बच्चाहरू एडाप्ट हुन्छन्। वर्सा बाबाबाट मिल्नु छ। बाबा ब्रह्माद्वारा गोद लिनुहुन्छ, त्यसैले उहाँलाई मात-पिता भनिन्छ। यो पनि तिम्रीलाई थाहा छ। बाबाको आगमन धेरै एक्युरेट हुन्छ। एक्युरेट समयमा आउनु हुन्छ, एक्युरेट समयमा जानुहुन्छ। दुनियाँको परिवर्तन त हुनु नै छ। अहिले बाबा तिम्री बच्चाहरूलाई कति समझ दिनुहुन्छ। बाबाको मत अनुसार चल्नु छ। विद्यार्थीले जे पढ्छन् त्यही बुद्धिमा चल्नुपर्छ। तिम्री पनि यो संस्कार लिएर जान्छौ। जसरी बाबामा संस्कार छ, त्यसैगरी तिम्रो आत्मामा पनि यो संस्कार भर्नुहुन्छ। फेरि जब यहाँ आउँछौ, त्यही पार्ट रिपिट हुन्छ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आउँछौ। आफ्नो दिलसँग सोधि- आफूलाई शृङ्गार गर्ने कति पुरुषार्थ गरेको छु? समय कहीं खेर त फाल्दिनँ? बाबा सावधान गर्नुहुन्छ- व्यर्थ कुरामा कहीं पनि समय नगुमाऊ। बाबाको श्रीमत याद राख। मनुष्य मतमा नचल। तिम्रीहरूलाई यो केहाँ थाहा थियो र, हामी पुरानो दुनियाँमा छौं। बाबाले बताउनु भयो- तिम्री के थियो। यस पुरानो दुनियाँमा कति अपार दुःख छ। यो पनि ड्रामा अनुसार पार्ट मिलेको छ। ड्रामा अनुसार अनेकानेक विघ्न पनि पर्छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यो ज्ञान र भक्तिको खेल हो। अद्भुत ड्रामा छ। यति सानो आत्मामा सारा पार्ट अविनाशी भएरिएको छ, जसलाई बजाइरहन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अरु सबै कुरालाई छोडेर यसै धुनमा रहनु छ- हामी लक्ष्मी-नारायण जस्तै शृङ्गारधारी कसरी बन्ने?

२) आफैँसँग सोधि- मैले श्रीमतमा चलेर मनमनाभवको चाबीद्वारा आफ्नो शृङ्गार ठीक गरिरहेको छु? उल्टो सुल्टो कुरा सुनेर सुनाएर शृङ्गार त बिगार्दिनँ? आपसमा प्रेमसँग रहन्छु? आफ्नो महत्त्वपूर्ण समय कहीं व्यर्थ त गर्दिनँ? देवी स्वभाव धारण गरेको छु?

वरदान:- स्व परिवर्तनबाट विश्व परिवर्तनको कार्यमा दिल - पसन्द सफलता प्राप्त गर्ने सिद्धि स्वरूप भव हरेक स्व परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तन गर्ने सेवामा लागि रहेका छौ। सबैको मनमा यही उमंग-उत्साह छ- यो विश्वलाई परिवर्तन गर्नु नै छ अनि निश्चय पनि छ- परिवर्तन हुनु नै छ। जहाँ हिम्मत हुन्छ त्यहाँ उमंग-उत्साह हुन्छ। स्व परिवर्तनबाट नै विश्व परिवर्तनको कार्यमा दिल-पसन्द सफलता प्राप्त हुन्छ। तर यो सफलता तब मिल्छ जब एउटै समय वृत्ति, भाइब्रेशन र वाणी तीनै शक्तिशाली हुन्छ।

स्लोगन:- जब बोलमा स्नेह र संयम हुन्छ तब वाणीको शक्ति (इनर्जी) जम्मा हुन्छ।